

AJA ZAMOLO

nikoli nismo šli na kavo
in je tiho in zadovoljno
srebali za mizo ob vodi
včasih smo bingljajočih nog
sedeli ob kanalu
včerajšnjih korakov
na še toplem betonu
nizali ideje
kot arašide

pravijo da so jutra dobra
res če odmislimo urnike
če jim dajemo prostor
kot premikom v črevesju
ko stopamo z vlaka
prezgodaj za mesto
nepripravljeno je
avto na ulici vžge šele v tretje
zvok džezve na obrobjih
je treba deliti

veriga pade s kolesa
se zvije proti parku
kamor tečemo ne da bi zaklenili
brez obračanja strani po kratkem spancu
dvome lepimo na klopi kot žvečilne gumije
misli s prsti vtiramo v stopniščne ograje
v kavi utopljene
včerajšnja reka
včerajšnje nogavice
pravkar zapisane besede